

Ugovor o komisyonu

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Visoka poslovna škola strukovnih studija

УВОД

Уговор о комисиону је уговор услужне природе. Развој тржишта и продаја производа на различитим подручјима, условила је појаву комисионара, тј лица, које ће у своје име, а за рачун свог комитента – налогодавца, продавати његову робу или је куповати у своје име, а за његов рачун (за рачун свог комитента). Пракса је наметнула потребу да се закључује уговор о комисиону ради продаје, али и уговор о комисиону ради куповине, мада је први облик знатно чешћи. Овај уговор се закључује између две стране, једна је комитент, а друга комисионар.

Постојање комисионог посла указује да, по правилу, постоје два уговора. Уговор о комисиону који закључује комитент и комисионар, и уговор који закључује комисионар са трећим лицем у циљу реализације комисионог посла. То доводи до два правна односа:

односа између комитента и комисионара

и односа између комисионара и трећег лица.

Комитент и треће лице нису у правном односу, тако да они нису један према другом у функцији повериоца и дужника.

За време док обавља правне и фактичке радње комисионар је дужан ако робу прими, да је чува, одржава, да је по потреби складишти, да обавља радње царинења.

Комисиони послови су чести, како у унутрашњем, тако и у спољашњем промету, па се осим Закона о облигационим односима на уговор о комисиону примењује и други одговарајући прописи (као нпр. Закон о осигурању и др.)

Комисионар је најчешће специјализована организација, тј. друштво, као и комитет. Међутим могу се изузетно на обе стране појавити и физичка лица.

ПОЈАМ УГОВОРА О КОМИСИОНУ

Назив овог уговора потиче од латинске речи commissio што значи урадити нешто за другога.

Уговор о комисиону дефинишемо као уговор којим се једна страна, комисионар обавезује другој страни, комитенту, да ће у своје име, а за рачун комитента обавити један или више послова које му комитент повери, а комитент се обавезује да му за то плати накнаду (провизију).

Уговор о комисиону базира се на поверењу између уговорених страна. То је именовани уговор, двостани, теретни и неформалн, јер настаје на основу усменог налога који комитент даје комисионару. Мада је неформалан у пракси се најчешће закључује у писменом облику ради лакшег доказивања његовог постојања и садржине, као и ради сигурности самих страна и заштите њихових интереса. Може бити трајне или једнократне природе.

Оно што је код уговора о комисиону битно, то је, да комисионар по налогу свога комитета врши правне радње у своје име, а за рачун комитента, због чега долази до настанка три врсте правних односа: прво, између комитента и комисионара, друго, између комисионара и трећег лица, између трећег лица и комитента. Први се назива интерни однос, други се назива екстерни однос, а трећи се назива завршни однос.

Уговор о комисиону настаје пријемом налога. Моменат пријема налога јесте моменат закључивања уговора. Ако комисионар не жели да прихвати налог, о томе мора да обавести налогодавца, јер ако га не одбије одмах, уговор се сматра закљученим.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com